

Întrebarea preliminară

În cazul înscrierii ulterioare în cadrul evidenței contabile, în sensul articolului 220 din Codul vamal comunitar ⁽¹⁾, trebuie să se considere că este îndeplinită condiția impusă de articolul 33 *initio* din Codul vamal comunitar de excludere din valoarea în vamă a taxelor la import atunci când vânzătorul și compărătorul mărfurile vizate au convenit asupra condiției de livrare „delivered duties paid” și au menționat această clauză în declarația vamală, chiar dacă aceștia, cu ocazia stabilirii prețului tranzacției, au considerat — în mod eronat — că nu ar fi datorate taxe vamale la importul mărfurilor în Comunitate și, prin urmare, nu s-a menționat vreun quantum al taxelor vamale pe factură și în declarație ori cu ocazia acesteia?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 septembrie 2009 — Pensionsversicherungsanstalt/Dr. Christine Kleist

(Cauza C-356/09)

(2009/C 282/49)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pensionsversicherungsanstalt

Pârâtă: Dr. Christine Kleist

Întrebările preliminare

- În cadrul unui sistem de drept al muncii în care protecția generală împotriva concedierii abuzive este acordată în funcție de dependența socială (financiară) a salariatului față de locul său de muncă, articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/73/CE, trebuie interpretat în sensul că se opune ca o convenție colectivă să prevadă o protecție specială mai accentuată decât regimul general legal de protecție împotriva concedierilor abuzive, protecție care se aplică numai până când salariatul primește o garanție socială (financiară), ceea ce se întâmplă în mod normal atunci când acesta iese la pensie, în condițiile în care pensia se plătește începând de la momente diferite după cum salariatul este bărbat sau femeie?
- Articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 76/207/CEE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/73/CE se opune, în cadrul sistemului de drept al muncii menționat, ca un angajator de drept public să concedieze un salariat la

câteva luni după ce acesta a dobândit dreptul la pensie pentru a angaja persoane în căutarea unui loc de muncă aflate deja pe piața forței de muncă?

⁽¹⁾ JO L39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 164.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 17 septembrie 2009 — Josep Penarroja Fa/Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Cauza C-372/09)

(2009/C 282/50)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Josep Penarroja Fa

Pârât: Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Întrebările preliminare

- Articolul 50 CE trebuie interpretat în sensul că se poate aplica misiunii încredințate unui profesionist, în calitate de expert, într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor naționale, și care este desemnat de instanța sesizată cu litigiul respectiv, în condițiile descrise [în decizia de trimitere]?
- Participarea la exercitarea autorității publice, menționată la articolul 45 primul paragraf CE, trebuie interpretată în sensul că se aplică misiunii unui expert desemnat de o instanță franceză, astfel cum aceasta este reglementată de codurile de procedură civilă și de procedură penală franceze, precum și de Legea nr. 71-498 din 29 iunie 1971 și de Decretul nr. 2004-1463 din 23 decembrie 2004?
- Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații, precum cea rezultată din Legea nr. 71-498 din 29 iunie 1971 și de Decretul nr. 2004-1463 din 23 decembrie 2004, modificate, prin care înscrierea pe o listă întocmită de o curte de apel este supusă unor condiții

de vârstă, de competență, de moralitate și de independență, și care nu prevede nici că trebuie luat în considerare faptul că instanțele din statul de origine al candidatului i-au recunoscut deja acestuia calitatea de expert, nici stabilirea altor modalități de control al calităților acestuia?

2005 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că include exercitarea misiunilor de expertiză judiciară cu titlul de expert judiciar agreat de Cour de cassation potrivit modalităților prevăzute de Legea nr. 71-498 din 29 iunie 1971 și de Decretul nr. 2004-1463 din 23 decembrie 2004, modificate?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 225, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 17 septembrie 2009 — Josep Penarroja Fa/Procureur général près la Cour de cassation

(Cauza C-373/09)

(2009/C 282/51)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Josep Penarroja Fa

Pârât: Procureur général près la Cour de cassation

Întrebările preliminare

1. Articolul 50 CE trebuie interpretat în sensul că se poate aplica misiunii încredințate unui profesionist, în calitate de expert, într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor naționale, și care este desemnat de instanța sesizată cu litigiul respectiv, în condițiile descrise [în decizia de trimitere]?
2. Participarea la exercitarea autorității publice, menționată la articolul 45 primul paragraf CE, trebuie interpretată în sensul că se aplică misiunii unui expert desemnat de o instanță franceză, astfel cum aceasta este reglementată de codurile de procedură civilă și de procedură penală franceze, precum și de Legea nr. 71-498 din 29 iunie 1971 și de Decretul nr. 2004-1463 din 23 decembrie 2004?
3. Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații, precum cea rezultată din Legea nr. 71-498 din 29 iunie 1971 și de Decretul nr. 2004-1463 din 23 decembrie 2004, modificate, prin care înscrierea pe lista națională și titlul de expert agreat de Cour de cassation sunt rezervate unor profesioniști înscriși, de cel puțin trei ani, pe lista întocmită de o curte de apel franceză?
4. Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie

Recurs introdus la 25 septembrie 2009 de Melli Bank plc împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 9 iulie 2009 în cauzele conexe T-246/08 și T-332/08: Melli Bank plc/Consiliul Uniunii Europene, susținut de Republica Franceză, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și de Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-380/09 P)

(2009/C 282/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Melli Bank plc (reprezentanți: S. Gadhia, Solicitor, T. Din, Solicitor, D. Anderson QC, R. Blakeley, Barrister)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate;
- admiterea cererilor din cauzele T-246/08 și T-332/08;
- anularea punctului 4 din secțiunea B din anexa la Decizia 2008/475/CE a Consiliului ⁽¹⁾ privind măsuri restrictive împotriva Iranului în măsura în care se referă la Melli Bank plc;
- în cazul în care Curtea constată că articolul 7 alineatul (2) litera (d) din regulament are efect obligatoriu, declararea ca inaplicabil a articolului 7 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul 423/2007/CE al Consiliului ⁽²⁾ și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în recurs, cât și în procedura la Tribunalul de Primă Instanță.